

omma ihho ja hinge omma warra ja keif,
mis temmal oli ellawaks pühaks ja Jum-
mala melepärralisest ohwriks, ja oli
ta moistlik Jummal tenistus. Et ta
nüüd Jehowa ilma karmalusesta ja kei-
gist süddamest armastas; siis armastas
Jummal tedda jälle, ja oli keigis asjus
temmaga, ja teggi tedda wägga sureks.
Peälegi selsammal õsel, kui ta Ribeonis
ohwerdas, andis Jummal omma armas-
tust wägga selgeste temmale tunda.

Sest Jummal näitis ennast Salomo-
nile õse unnes ja ütles: Wallu, mis ma
sulle pean andma. Ja Salomon ütles:
Sa olled mo isä Tawetile suurt heateg-
gemist teinud, nenda kui ta käinud so
ees tões ja õigusses ja õiglasest südda-
mest sinnoga, ja sinna olled temmale pid-
danud seddasinnast suurt heateggemist ja
temmale ühhe poia annud, kes ta aujär-
je

je peäl istub, nenda kui tänapääl on.
Ja nüüd Jehowa mo Jummal, sa olled
omma sullase kunningaks tõstnud mo is-
sa Taweti asemel, ehk kül wend wan-
nem mind weel ellus oli, ja sedda wisi on
jo isä au, warra ja keif sinno heategge-
missed, mis sa temmale teinud, minno
pärrast sanud. Mis mulle siis weel ennam
so kääst tulles palluda? Waat! minna
ollen üks pissikenne pois (nenda nimme-
tati neid sel aial, kes kahhe ja kolmeküm-
ne aastased ollid, sest mehhe igga arwa-
ti nelli ehk wiekümne aasta peäle) ja ei
moista wäljaminna ja sissetulla. Ja so
sullane on so rahwa seas, mis sa olled
ärarwallitsenud, ja sepärrast sinno nou
ja tahtmisses järrele peab juhhatud sama.
Se on ka ni suur rahwas et sedda ei wot
ülles arwata egga ülles luggeda paljusse
pärrast. Wotta nüüd omma sullasele
anda üks südda, mis ei te omma ennese